

[Miljøministeren]

som muligt, for det er ikke helt enkelt. Jeg tror, vi er mange, der i de forløbne dage har spurgt: Er der nogle klare juridiske regler om dette her?

Det er der ikke. For det første står det fast, som jeg også har betonet i min redegørelse, at det er Miljøagenturets bestyrelse, der til syvende og sidst træffer afgørelsen, og for det andet er det naturligvis vigtigt og i overensstemmelse med EF's tradition, at værtslandet ikke frasier sig sit ansvar, men netop gør alt, hvad det kan, for at forberede Miljøagenturets bestyrelses beslutning på den bedst tænkelige måde. Det er også det, vi har gjort ved at tage kontakt med brugerne og diskutere og drøfte det med dem, og det vil vi også gøre i forbindelse med den indstilling, der vil komme til bestyrelsen fra os.

Der er ingen basis for ansvarsforflygtigelse i denne sag. Det er et fælles ansvar for Miljøagenturets bestyrelse, som træffer den formelle afgørelse, og værtslandet, som selvfølgelig skal gøre sig alle anstrengelser for at finde det bedst mulige tilbud til agenturets bestyrelse.

Man har spurgt, hvad regeringen vil gøre oven på denne debat, forudsat at regeringspartierne dagsorden bliver vedtaget. For det første vil vi meget grundigt overveje alle de råd og synspunkter, der har været ført frem under debatten; et af formålene med at have en diskussion i folketingssalen er jo netop at lytte til de synspunkter, som ikke bare ordførerne, men også andre medlemmer har på sagen. Så vil vi prøve at skrive vores indstilling til Miljøagenturets bestyrelse på en sådan måde, at vi sobert redegør for regeringens holdning og de grunde, der har talt for regeringens indstilling, og som vi selvfølgelig vedstår, ligesom vi også har vedstået dem i dag, samtidig med at vi også redegør for den megen diskussion, der har været, og jeg indrømmer blankt – jeg håber ikke, at det, at man indrømmer, at modparten i en diskussion har gode argumenter, tages som et svaghedstegn – at der er gode argumenter for en placering ved Risø. Det er i det hele taget ikke spor usædvanligt, at man som oplæg til et samarbejde og for at løfte en fælles opgave nuanceret gør rede for, hvilke muligheder man har at tilbyde i samarbejdet.

Regeringen vil altså komme med sin indstilling på den måde, at vi redegør for vores holdning og for det sæt af argumenter, der taler for

en placering ved Risø. For at Folketingets partier nu ikke skal føle, at de hermed har købt en eller anden kat i en eller anden sæk, vil jeg gerne sige, at jeg i åbenhedens, fordragelighedens og samarbejdets navn på torsdag vil tilskrive Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg om, hvad jeg har tænkt mig at sige på regeringens vegne ved åbningen af Det Europæiske Miljøagentur, hvor jeg vil redegøre for alt det, vi vil gøre for at give agenturet den bedst mulige start, og understrege de synspunkter, som jeg har forstået at alle er enige om, nemlig at det er vigtigt, at ikke bare EU-landene bliver medlemmer af Miljøagenturet – det er de jo – men at den mulighed, der findes i forordningen for, at også EØS-landene – og senere centraleuropæiske og østeuropæiske demokratier – kan tilslutte sig, så hurtigt som muligt bliver udnyttet.

Så på den måde, jeg allerede har skitseret i min første redegørelse, vil jeg meddele regeringens holdning og de synspunkter, der har været fremført i debatten til støtte for en placering ved Risø. Regeringen har altså sin holdning til dette spørgsmål og er ikke løbet fra den, men synes, at den i lyset af det, der er sket undervejs i debatten, skylder Miljøagenturets bestyrelse en grundig orientering om alle de synspunkter, der har været ført frem i den forbindelse.

Jeg vil derfor sige til Folketinget, at det er magtpåliggende for os at give dette Miljøagentur, som vi er glade for at vi har fået til Danmark – og det synes jeg ikke kun regeringen skal tage æren for; det er vi mange der både kan dele æren for og glæden over – de bedst mulige startbetingelser og i den forbindelse også lytte til, hvad de har at sige, sådan at det fælles ansvar kan løftes ved den fælles beslutning, der uanset al jura er det eneste bæredygtige grundlag for et ordentligt arbejde i agenturet i fremtiden.

(Kort bemærkning).

Ivar Hansen (V):

Miljøministeren var så glad, for, som ministeren spurgte, hvornår har der sidst været så mange til en miljødebat? Det er en miljøminister da i sin gode ret til at glæde sig over, men ministeren overser en enkelt detalje, nemlig at denne debat overhovedet ikke drejer sig om miljøpolitik. Det, debatten drejer sig om i dag,